

Michel en Christophe Cauchie

De ki-fokstieren Adajio en Kubitus de Bray tilden de fokkerij van Michel en Christophe Cauchie naar een hoger niveau.

Ras:	Belgisch witblauw
Aantal stuks:	250
Aantal kalvingen:	100
Aantal hectare:	140

Christophe Cauchie: 'Als een kalf grote oren heeft, dan komt het altijd goed'

Het unieke duo van 'de Bray'

Met fokkoe Humaine de Bray zetten Michel en Christophe Cauchie uit het Waalse Bray hun fokkerij stevig op de kaart. De invloed van Empirezonen Adajio en Kubitus de Bray is tot ver daarbuiten meetbaar. 'Drie kwart van de veestapel heeft bloed van Humaine.'

tekst **Annelies Debergh**

Bray. De plaatsnaam klinkt bekend in de oren. Wie de witblauwfokkerij van dichtbij volgt, legt bij het binnenrijden van het Waalse dorpje meteen de link met de sterrenstieren Adajio en Kubitus de Bray. Hier wonen Michel Cauchie (67), zijn vrouw Paulette De Lannoit (62) en zoon Christophe Cauchie (40), fokkers van dat bekende fokstierduo. De fokkers zijn erg dankbaar als het over fokkoe Humaine de Bray gaat en haar bijzondere ki-duo. De Emigrédochter is sinds vorig jaar niet meer op het bedrijf, maar schonk in Bray het leven aan vijf kalveren en leverde talloze embryo's. Michel Cauchie blijft nuchter als het over Adajio en Kubitus gaat. 'Twee stieren op de ki en dan nog twee volle broers die zo presteren, dat zijn dingen die je maar één keer in je leven meemaakt.'

Honderd procent ki

Het fokbedrijf 'de Bray' ligt aan de voet van een hoge terril, een laatste restant van de uitvoerige mijnbouwactiviteiten in deze streek. De fokdieren lopen bijna allemaal op de talloze weiden rondom het erf. 'We hebben van Adajio wel vijftig vrouwelijke nakomelingen gekregen', vertelt Christophe. 'Ik denk dat drie kwart van onze veestapel Adajiobloed draagt. Het wordt een uitdaging om in de bloedvoering voldoende te variëren. Veel zonen van Adajio en Kubitus kunnen we slechts beperkt inzetten.' Aan de wand in de woonkamer hangt een fraaie foto uit een ver verleden. Het fokbedrijf zette de eerste stappen op de nationale prijsskamp in 1976 en behaalde

een nationale zege met Friand de Maurage. Maar prijsskampdeelname blijft voorlopig uit beeld. 'We hebben nu de hoogste gezondheidsstatus voor ibr en dat willen we niet zomaar te grabbel gooien', klinkt Michel Cauchie stellig. Al ruim tien jaar werkt het bedrijf met honderd procent ki en blijven dezelfde ontvangsters in gebruik. 'Aankoop van vee houdt altijd een sanitair risico in. Daarom blijft ons bedrijf gesloten.' Het gebruik van uitsluitend ki vergt ex-

tra werk, met name in het weideseizoen. Het insemineren is een karwei dat op de schouders van Christophe terechtkomt. 'Het betekent extra werk, maar het voordeel is dat we van elke koe ook een precieze afkalftatum kennen', legt hij uit. Een tweede voordeel is de mogelijkheid tot compensatieparingen. Nu gebruikt hij stieren zoals Député, Origan en Ferrero. 'Met een variatie aan stieren ter beschikking is het veel gemakkelijker om bij een koe de passende stier uit te

Dulciné de Bray (v. Empire), volle zus van Adajio en Kubitus de Bray

Stalfavoriete Cassis de Bray (v. Germinal), halfzus van Humaine de Bray en tante van Adajio en Kubitus de Bray

zoeken. Het vergt veel meer werk om een goed passende natuurlijk dekkende stier te vinden die ook inzake bloedvoeringen met veel dieren gecombineerd kan worden.'

In de stalperiode komt ook de ki-dierenarts langs voor inseminaties. 'Dieren die moeilijker drachtig worden, vertrouwen we toe aan de ki-dierenarts. Hij kan beter oordelen over de vruchtbaarheid.' Het bedrijf richt zich op drie keer afkalven. Voor vaarzen streven vader en zoon Cauchie naar een gemiddelde afkalftijd van 26 tot 27 maanden. 'In de praktijk lukt dat niet altijd. Fokkerij is geen wiskunde, het zijn richtcijfers.'

Letten op de kosten

Het fokdoel is gericht op een economisch type. 'We willen een maximum aan vlees en goede benen. Dat zijn voor ons de twee belangrijkste punten.' Bij de rondgang voegt Christophe er nog een ander kenmerk aan toe. 'Grote oren zijn belangrijk. Als een kalf twee grote oren op zijn kop heeft staan, dan komt het altijd goed met de groei.'

De fokkers gebruiken enkel stieren van eerste categorie. De kleur speelt geen rol. Gesekste spermarietjes komen er niet in. 'We hebben altijd voldoende fokvee. Bovendien zijn vaarzen en stieren

eigenlijk van een gelijkaardige waarde binnen witblauw. Gesekst sperma is vooral kostenverhogend, dus houden we de boot af.'

Recht door zee is ook de visie over de opfok van de kalveren. 'We laten de kalveren niet zogen bij de moeders', benadrukt Michel Cauchie. 'Om kalveren bij de moeders te laten zuigen heb je al snel dubbel zoveel ruimte nodig. En het is moeilijk om koeien in de zoogperiode weer vlot drachtig te krijgen. We fokken de kalveren liever zelf op.' De kalveren krijgen daarvoor melk van ontvangsters die dagelijks twee keer worden gemolken. 'We vullen aan met melkpoeder, maar blijven de ontvangsters toch melken om de kosten te beperken.'

Succesvol met Empire

De ontvangsters dragen embryo's van de favoriete fokkoeien op het bedrijf. Zo eentje is Cassis (v. Germinal), een halfzus van Humaine de Bray (v. Emigré) en zo-doende tante van de fokstieren en volle Empirezonen Adajio en Kubitus de Bray. 'Laura du Coin, de stammoeder van deze familietak, konden we destijds aankopen aan het einde van haar carrière en die hebben we nog enkele keren kunnen spoelen. We hadden geluk met haar.'

Met name haar kleindochter Humaine

leek beloftevol. 'Haar eerste kalf met Germinal was te klein, dus besloot ik om haar met Empire te combineren', zegt Michel Cauchie. Negen maanden later werd Adajio geboren, een kalf uit natuurlijke dracht. 'Als eerste Empirezoon die ook vrij was van de zeven gebreken werd Adajio meteen door de ki opgepikt.'

Omdat de paring met Empire succesvol was, besloten vader en zoon het er nog eens op te wagen. 'We kregen weer een stier die we naar het opfokstation hebben laten gaan. Hij is daar later ook weer aangekocht door de ki', vertelt Michel Cauchie. Hij wijst op de verschillen tussen Adajio en Kubitus. 'Adajio lijkt op zijn moeder, Kubitus veeleer op zijn vader. Eigenlijk was er nog een derde volle broer op het opfokstation. Hij combineerde het beste van twee kanten, maar is op jonge leeftijd verongelukt.'

Sinds vorig jaar is Humaine afgevoerd. 'Ze was ontzettend vruchtbaar', zegt Christophe. 'Ze heeft vijf keer gekalfd, vier daarvan met vier rietjes. We hebben nog een Empiredochter lopen.' Maar het bloed van Humaine stroomt door veel meer aderen via haar zoon Adajio. 'Drie kwart van de dieren heeft bloed van Humaine. We hebben nu al dochters die voor de tweede keer gaan kalven.' |